

Nakon ekshumacije i dva suđenja svekrva nije otrovana karbofuranom! Iako, količina pesticida u posmrtnih ostacima nije utvrđena...

AUTOR: MARIO MATANA | OBJAVLJENO: 21. RUJNA 2025. | ČITANJE ČLANKA: OKO 6 MIN

FOTO: DALMACIJA DANAS

Gotovo deset godina ozbiljnog angažmana hrvatskog pravosuđa bilo je potrebno u slučaju misteriozne smrti koja je šokirala ne samo područje Imotske krajine: otrovana svekrva, obiteljske razmirice, rastava i ponovna udaja, priča koja se odvijala pred splitskim i zagrebačkim sudovima ima sve elemente teškog trilera!

Predvečer 21. rujna 2010. godine Tanja Milas našla je u obiteljskoj kući u Zmijavcima kod Imotskog mrtvu svoju svekrvu, 67-godišnju Anu Milas. Šest mjeseci kasnije, suprug od kojeg je bila u postupku razvoda, iznio je sumnje da je ona otrovala njegovu majku pa su posmrtni ostaci žene – ekshumirani! U uzorcima tkiva pronađeni su tragovi zabranjenog pesticida karbofurana, smrtonosnog za ljude tako da je nakon istrage splitsko Županijsko državno odvjetništvo podiglo optužnicu protiv Tanje Milas. Optužena je za teško ubojstvo iz niskih pobuda, prijetila joj je kazna do 40 godina zatvora...

Na splitskom Županijskom sudu posljednjih godina traju postupci, suđenja za ozbiljne, teške zločine. I u jednom značajnom broju slučajeva, suđenja se ponavljaju. Prvostupanjske presude 'padaju' na višim sudovima, a optuženici i svi uključeni po dva, ponekad čak i tri puta prolaze kroz postupak, a za pravomoćno okončanje čekaju i više od desetljeća! U ovoj seriji tekstova riječ je upravo o predmetima koji su zaokupljali pažnju javnosti. Pokušat ćemo, nakon što vas podsjetimo na ključne trenutke u tim suđenjima, u razgovorima sa što više uključenih, direktno ili posredno, doći do odgovora zašto se suđenja toliko traju što nije u interesu niti optuženicima niti pravosuđu, te što se dalje događa u slučajevima kada optuženi budu pravomoćno oslobođeni...

Tužiteljstvo je teretilo mladu ženu da se trovanjem nepokretne svekrve htjela riješiti brige o starijoj ženi. A sve se 'zakotrijalo' koji mjesec nakon što je Ana Milas preminula. Te večeri, to je kasnije bio jedan od argumenata tužiteljstva, Tanja Milas nije odmah nazvala ni supruga ni hitne službe, nego prijateljicu. Tek ujutro je Ivan Milas doznao za smrt majke, a kako je ujedno i mrtvozornik, u tom trenutku nije ništa posumnjao nego je proglasio prirodnu smrt majke...

Međutim, idućih mjeseci u njemu se rađala sumnja, tako je kasnije izjavio istražiteljima, jer je pronašao mrtve mačiče te teglu s otrovom ispred šupe u kojoj se inače nalazio karbofuran. Svemu je sigurno pridonijela i odluka Tanje Milas da ode iz kuće u kojoj je, prema vlastitim tvrdnjama, doživljavala psihičke i fizičke patnje od supruga. Razveli su se, a žena je otišla živjeti u Zadar gdje se ponovno udala.

Tijekom suđenja možda i ključnu ulogu odigralo je vještačenje, odnosno kemijsko-biološka analiza uzoraka posmrtnih ostataka Ane Milas. Nitko naime od eksperata nije mogao reći kolika je količina otrova u pitanju – pronađeni su u posmrtnim ostacima tragovi pesticida karbofurana – odnosno je li ta količina mogla biti smrtonosna. Nije bilo moguće utvrditi niti je li količina smrtonosnog pesticida dana odjednom ili je starica uzimala karbofuran kroz neko dulje vrijeme...

Tužiteljstvo je zastupalo stav da je optužena Tanja Milas dala pesticid nepokretnoj ženi u večeri, u jogurtu, no to je bilo praktički nemoguće dokazati. Ne samo što se nije mogla utvrditi je li žrtva dobila kobnu količinu karbofurana, nego se tijekom prvog postupka nije utvrdilo niti tko bi to mogao učiniti: pored Tanje Milas, smatralo se kako postoji mogućnost da je pesticid Ani Milas dao i netko drugi! Kako bilo, presuda je bila oslobađajuća jer nije bilo ni dokaza ni zatvorenog kruga indicija, stav je bio splitskog suda.

No, na Vrhovnom sudu nisu bili baš najsretniji obrazloženjem, odnosno utvrđenim stanjem u spisu. Zatražili su da se cijeli postupak ponovi, s posebnom pažnjom na činjenicu da je optužena nevjesta s Tanjom Milas bila sama cijeli dan prije ženine smrti te da je znala za karbofuran u ostavi...

Međutim, ni ponovljeni postupak nije završio drugačije. Ponovno je nevjesta oslobođena optužbi da je otrovala svekrvu Anu Milas nakon što je više od tri godine brinula o nepokretnoj ženi, čistila je i hranila.

Prihvatili su obranu žene kako nije odmah nazvala supruga, kada je otkrila da je starica preminula, zbog narušenih obiteljskih odnosa. Također, nije utvrđeno da je Tanja Milas preminula upravo od karbofurana jer nije poznata koncentracija pesticida u tijelu, već je mogla umrijeti prirodnom smrću, pogotovo s obzirom na njeno teško zdravstveno stanje. Nije niti utvrđeno tko je dao otrov nepokretnoj ženi, ako je uopće to netko napravio. Postoji mogućnost da je unosila karbofuran u organizam kroz voće iz BiH gdje pesticid nije zabranjen.

Ovaj put je odluka splitskog suda kako nema dokaza protiv optužene ostala, Vrhovni sud je potvrdio oslobađajuću presudu pa točne okolnosti smrti Ane Milas do danas ostaju misterij.

Tekst je objavljen uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa za poticanje novinarske izvrsnosti.